

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Збірник наукових праць
Економічні та юридичні науки

2015

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Секція: Економічні науки

Збірник наукових праць
ЕКОНОМІЧНІ ТА ЮРИДИЧНІ НАУКИ

Материнська О.А., Рензюць А.В. ОЦІНКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ	81
Материнська О.А., Рензюць А.В. ОЦІНКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ	86
Материнська О.А., Рензюць А.В. ОЦІНКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ	92

Вінниця – 2015

УДК 332:338.432

ББК 65.9 (4УКР) 32 + 65.049 (4УКР)

Е-45

Економічні та юридичні науки: Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету – Вінниця, ПП «ТД «Едельвейс і К», 2015. – 205 с.

У збірнику висвітлено наукові та виробничі аспекти економічних та правових відносин у галузях економіки.

Для студентів, аспірантів, науковців, працівників галузей економіки та юриспруденції, державних органів управління – всіх, хто цікавиться проблемами економіки та права.

Матеріали наукових статей Збірника наукових праць «Економічні та юридичні науки» ВНАУ розглянуто і схвалено на засіданнях Вчених рад: економічного факультету протокол № 6 від 24.04.15 р.; факультету менеджменту та права протокол № 9 від 20.04.15 р.

Головний редактор: Шпикуляк О.Г., доктор економічних наук, професор.

Заступники головного редактора: Лепетан І.М., кандидат економічних наук, доцент (Секція: Економічні науки); Омельчук В.А., доктор юридичних наук, професор (Секція: Юридичні науки).

Відповідальний секретар: Логоша Р.В., к.е.н., доцент.

Редакційна колегія: Баклан О.Д., доктор юридичних наук, професор; Берлач Н.А. доктор юридичних наук, професор; Буреннікова Н.В., доктор економічних наук, професор; Галунько В.В., доктор юридичних наук, професор; Гиренко І.В., кандидат юридичних наук, доцент; Гуцаленко Л.В., доктор економічних наук, професор; Калетнік Г.М., доктор економічних наук, професор, академік НААН; Кіндюк Б.В., доктор юридичних наук, доктор географічних наук, професор; Козловський С.В., доктор економічних наук, професор; Коляденко С.В., доктор економічних наук, професор; Курило В.І., доктор юридичних наук, професор; Ладиченко В.В., доктор юридичних наук, професор; Левчук К.І., доктор історичних наук, професор; Мазур А.Г., доктор економічних наук, професор; Мельничук О.Ф., кандидат юридичних наук, доцент; Мулик Т.О., кандидат економічних наук, доцент; Панталієнко П.В., кандидат юридичних наук; Печуляк В.П., доктор юридичних наук, доцент; Правдюк Н.Л., доктор економічних наук, професор; Прутська О.О., доктор економічних наук, професор; Світличний О.П., доктор юридичних наук, доцент; Тимкова В.А., кандидат філологічних наук, доцент; Ціхановська В.М., кандидат економічних наук, доцент; Шаманська О.І., кандидат економічних наук, доцент.

Матеріали публікуються в авторській редакції.

© Вінницький національний аграрний університет, 2015

Секція: Економічні науки

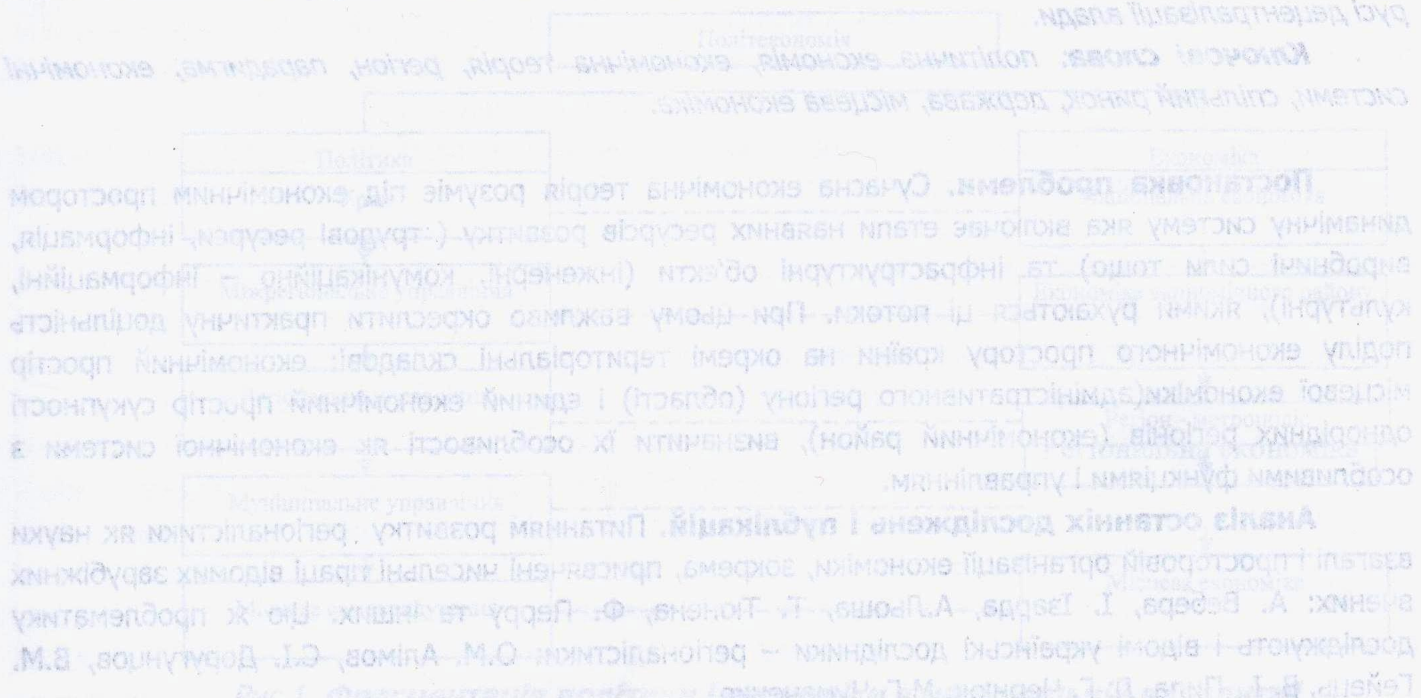
Мазур А.Г., Мазур С.А. НАУКОВО – ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РЕГОНАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ.....	8
Материнська О.А., Базюк С.А. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	17
Мамалига С.В., Гнатюк В.О. МАРКЕТИНГ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ.....	22
Материнська О.А., Грушелевич О.А. АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	27
Іщенко Я.П., Заверуха Т.Ю. РОЗВИТОК ФОРМ (СИСТЕМ) БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ЗРОСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТРЕБ УПРАВЛІННЯ.....	32
Гуцаленко Л.В., Іванова О.М. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ І ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ.....	37
Скорук О.П., Козак Л.А. АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	43
Материнська О.А., Мазур Ю.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ АНАЛІЗУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	47
Прутська О.О., Наварчук Я. Л. САНАЦІЯ ЯК КЛЮЧОВИЙ ІНСТРУМЕНТ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ БАНКОМ	53
Шевчук О.Д., Павленко О.Ю. СТАН ТА СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ.....	59
Січко Т.В., Поважук Д.О. МОДЕЛЮВАННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЗАСОБАМИ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ.....	65
Материнська О.А., Потапова І. В. ОЦІНКА ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РИНКУ.....	70
Руда О.Л., Рожицька А.Є. МІСЦЕВІ ПОДАТКИ І ЗБОРИ.....	76
Волонтир Л.О., Рожицька А.Є. АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ ПОСІВНИХ ПЛОЩ.....	81
Материнська О.А., Романець А.В. ОЦІНКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ.....	88
Руда О.Л., Скоропад В.В. ВІЙСЬКОВИЙ ЗБІР В УКРАЇНІ. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ.....	92

Недбалюк О.П., Ткаченко І.М. РОЛЬ РЕІНЖИНІРИНГУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	97
Тарасова І.І., Ткаченко О.Ю. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО СТАНДАРТУ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ.....	105
Кіреєва Е.А, Шинкарук Т.О. ДЕРЖАВНИЙ ЕНЕРГОМЕНЕДЖМЕНТ – ШЛЯХ ДО ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ.....	111
Ролінська А.О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І РЕАЛІЗАЦІЇ ФІСКАЛЬНО-БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	116
Ярова Ю.М. ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ТА ФАКТОРИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ УКРАЇНИ.....	120
Скорук О.П., Соловійова О.В. РОЗВИТОК РИНКУ БІОПАЛИВА З ВИКОРИСТАННЯМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЕНЕРГЕТИЧНИХ КУЛЬТУР.....	126
Скорук О.П., Боровський Б.Л. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В СВІТІ І УКРАЇНІ.....	129
Алексєєва О.В. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ РИНКУ РОБОЧОЇ СИЛИ.....	134
Феняк Л.А., Немеш Г.С. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СПОЖИВЧОГО КОШИКА В УКРАЇНІ.....	138

Секція: Юридичні науки

Курило В.І., Омельчук В.А. ФАХОВА ПІДГОТОВКА ЮРИСТІВ-АГРАРНИКІВ – ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ.....	143
Оверковська Т.К. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ.....	150
Гель А.П. ІНСТИТУТ ЗМІНИ УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ.....	157
Ковальов Д.В., Пономаренко А.Б. ПРИНЦИП НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ В КОНСТИТУЦІЇ ПИЛИПА ОРЛИКА.....	164
Пипяк М.І., Білан А.Л., Шкринда О.М., ПРАВОВА ОХОРОНА ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ В УКРАЇНІ.....	169

Опольська Н.М., Білоконь О.Г., МЕЖІ СУБ'ЄКТИВНОГО ПРАВА НА ТВОРЧИСТЬ	174
Письменна О.П., Ванжула О.М., ДОГОВІР РЕНТИ: ІСТОРИЧНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	178
Головчук В.А., Левченко А.О. ВАЖЛИВІСТЬ ДОКАЗІВ І ДОКАЗУВАННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	183
Письменна О.П., Савчук Л.А. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА МІСЦЕВИХ ОСЕРЕДКІВ	187
Письменна О.П., Цимбалюк Т.А. ПОРІВНЯННЯ ПРАКТИКИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ ТА ДОГОВОРУ ФРАНЧАЙЗИНГУ НА МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ	191
Мельничук М.О., Чумак Ю.А. АВТОРСЬКЕ ПРАВО В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ: ПРИЧИНИ ПОРУШЕННЯ ТА СПОСОБИ ЗАХИСТУ	196
ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ	200

FEATURES OF STATE REGISTRATION OF PUBLIC ORGANIZATIONS AND LOCAL CELLS

The relevance of the topic was chosen due to the fact that the current situation in Ukraine of the growing number of NGOs has created a major stir. The feature of this issue is that there is the first legislative confirmation and the registration of such associations.

A novelty of the legal regulation of public associations is the adoption of the Law of Ukraine "On public associations", because according to the adoption of the law in Ukraine there was another acting Law of Ukraine "On public associations".

The new law changed the legal and organizational grounds for the establishment, operation, suspension of associations. All NGOs operating in the five years required to bring their statutes and activities in line with the new law.

But more still significant attention should be paid to the issue of local branches of civic organizations, of is their special status as the structural subdivisions of legal entities, and whether they can be independent legal entities. Because the legislation does not contain a direct answer to this question.

Keywords: associations, NGO, civil society organizations, register of associations, local branch, collective member.

УДК 341:341.223.3

ПОРІВНЯННЯ ПРАКТИКИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ ТА ДОГОВОРУ ФРАНЧАЙЗИНГУ НА МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ

Письменна О.П., к.ю.н., доцент,

Цимбалюк Т.А., студентка,

Вінницький національний аграрний університет

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що сучасна ситуація в Україні навколо франчайзингових відносин вже позначена високим рівнем конфліктності між сторонами цього договору. На сьогоднішній момент європейське законодавство не визначає договори франчайзингу як окремий вид договірних відносин.

Предметом договору комерційної концесії є надання у користування однією стороною іншій комплексу виключних прав. Його суб'єктами визнаються правовласник – особа, яка є власником комплексу виключних прав, і користувач – особа, яка одержує за договором право користуватися цим комплексом. Такий договір є двостороннім, строковим або безстроковим, оплатним.

На кінець ХХ сторіччя цей договір набув широкого застосування як в розвинених країнах, так і в таких, що розвиваються, завдяки наявності підприємницьких переваг для обох сторін договору.

Договір франчайзингу має безліч переваг, що є підставою для застосування цього виду договорів як і в міжнародній, так і в внутрішній українській торгівлі.

Ключові слова: франчайзинг, франчайзер, комерційна концесія, субконцесія, субфранчайзинг, франшиза.

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що сучасна ситуація в Україні навколо франчайзингових відносин вже позначена високим рівнем конфліктності між сторонами цього договору. Складна правова природа цих договірних відносин потребує ретельного розгляду змісту франчайзингових договорів, особливо їх предмет, інших істотних умов.

Питанням правового регулювання договору франчайзингу приділяли увагу Г. Цірат [8], М. Брагинський [1], О. Суховатий [6], В. Дмитришин [4] та ін. У своїх дослідженнях вони неодноразово порушували проблеми регулювання договору франчайзингу. Однак спеціального дослідження, присвяченого договору комерційної концесії поки що немає. Об'єктом дослідження є договірні відносини сторін, що виникають у разі укладання договорів комерційної концесії (франчайзингу) на основі іноземного на національного законодавств. Предметом дослідження є вивчення зобов'язань, що виникають за договорами франчайзингу.

Незважаючи на переваги франчайзингу з економічного погляду та на акт перетворення його методу збуту товарів на специфічний метод ведення підприємницької діяльності, досить невелика кількість країн (трохи більше 20) законодавчо регулює договори франчайзингу.

Так, країни англо-американської правової сім'ї трактують правовідносини з договору франчайзингу як інвестиційні. У США більшість законів щодо цього питання мають скорочену назву - «інвестиційний закон з франчайзингу». На відміну від законодавства країн ЄС, у законах американських штатів США визначається не договір франчайзингу, а франшиза. Типовим прикладом цього є визначення, дане в Кодексі корпорації штату Каліфорнія: «Франшиза означає контракт або угоду, виражену або передбачувану, усну або письмову, між двома чи більше особами». Правовідносини з договору франчайзингу розглядаються як співпраця франшизіара та франшизіата у певній підприємницькій діяльності. Так само франшиза визначається у штатах Вашингтон, Вірджинія, Вісконсин, Іллінойс, Індіана, Мічиган, Меріленд, Род Айленд, Північна Дакота [9, 169].

Законодавці інших штатів США (Гаваї, Мінесота, Нью-Джерсі і Південна Дакота), визначаючи франшизу наголошують не на співпраці франшизіата та франшизіара («брати участь у підприємницькій діяльності»), а на наявності у них спільних фінансових інтересів.

Цивільний кодекс Грузії визначає договір франчайзингу «як довгострокові зобов'язальні правовідносини, за якими незалежні підприємці взаємно зобов'язуються в міру потреби через виконання специфічних зобов'язань сприяти виробництву товарів, їхньому збуту і наданню послуг». ЦК Грузії не визначає різновидів договору франчайзингу. [9, 9-17].

Законодавство Чеської Республіки договір франчайзингу тлумачиться як договір між конкурентами про надання франшизіаром ліцензії на використання прав промислової власності. Таким чином, договір франчайзингу розглядається як різновид ліцензійного договору.

На сьогоднішній момент європейське законодавство не визначає договори франчайзингу як окремий вид договірних відносин.

Російське законодавство не містить поняття «франчайзинг». Його замінено поняттям «комерційна концесія», яке визначено як «комплекс виключних прав», що складається з «права на фірмове найменування та (або) комерційне позначення, охоронювану комерційну інформацію, ділової репутації і комерційного досвіду правовласника із зазначенням або без зазначення території використання стосовно певної сфери підприємницької діяльності (продаж товарів, здійснення іншої торговельної діяльності, виконання робіт, надання послуг)» [6,612].

У коментарях до ЦК Російської Федерації зазначено, що «комерційна концесія – це еквівалент відомого в західному законодавстві поняття « франчайзинг» (або « франшиза»).[6,616].

Предметом договору комерційної концесії є надання у користування однією стороною іншій комплексу виключних прав. Його суб'єктами визнаються правовласник – особа, яка є власником комплексу виключних прав, і користувач – особа, яка одержує за договором право користуватися цим комплексом. Такий договір є двостороннім, строковим або безстроковим, оплатним.

Коментатори Цивільного кодексу Російської Федерації розглядають договір комерційної концесії як самостійний вид комплексних зобов'язальних відносин, який не належить до змішаних договорів. Правила спеціальних законів про охорону виключних прав, на їхню думку, застосовуються до цього виду договорів субсидіарно.

До договору комерційної ставляться жорсткі вимоги: його має бути укладено в письмовій формі і зареєстровано в реєструючому органі правовласника або користувача (якщо правовласником є іноземна особа) та федеральному патентному відомству. Недодержання цих вимог призводить до визнання нікчемності договору.

ЦК Російської Федерації серед видів договору комерційної концесії називає комерційну субконцесію. Згідно з нею користувач має право «дозволяти іншим особам використовувати наданий йому комплекс виключних прав або частину цього комплексу на умовах субконцесії, узгоджених з правовласником або визначених у договорі комерційної концесії У договорі може передбачатися зобов'язання користувача надати протягом визначеного строку певній кількості осіб право на користування зазначеними правами на умовах субконцесії». Порівнявши визначення договору комерційної субконцесії з договорами, які практично застосовуються у міжнародній торгівлі, можна зробити висновок, що йдеться про договори субфранчайзингу та договори розвитку.

В Україні у ЦК УРСР договір франчайзингу не був поійменований як вид договірних зобов'язань. Проте, ЦК України регулює цей вид зобов'язань, визнаючи його договором комерційної концесії. В Україні правовідносини щодо договорів комерційної концесії регулюються главою 76 ЦК України. Так, у статті 1115 ЦК України зазначено, що за договором комерційної концесії одна сторона (право володілець) зобов'язується надати іншій стороні (користувачеві) за плату право користування відповідно до її вимог комплексом належних цій стороні прав з метою виготовлення та (або) продажу певного виду товару та (або) надання послуг [5,823].

Аналізуючи визначення предмета договору комерційної концесії, можна стверджувати, що в ньому фактично визначено об'єкт, а не предмет договору. « Під предметом будь-якого цивільно-правового договору треба розуміти передбачені ним дії, які повинна здійснити зобов'язальна сторона». Можна погодитися з висновками М. Брагінського та В. Вітрянського, що предметом договору комерційної концесії є дії право володільця стосовно надання користувачеві права використовувати об'єкти права інтелектуальної власності та вчиняти дії, спрямовані на

забезпечення реєстрації договору [1,989]. Згідно з визначенням договору комерційної концесії, даним в ЦК України, до факультативних елементів предмету договору можна віднести визначення сфери цивільного обороту і території, де користувач використовуватиме права правовласника.

Згідно з ЦК України предметом договору комерційної концесії є також комерційний досвід та ділова репутація правовласника. Фактично йдеться про асоціювання споживачем підприємств користувача (франшизіата) з підприємствами правовласника (франшизіара). Тобто розпочавши підприємницьку діяльність за системою правовласника (франшизіара), користувач (франшизіат) опиняється під захистом ділової репутації правовласника (франшизіара), і це дає йому можливість вести прибуткову діяльність.

На думку В. Дмитришна, франчайзинг не є синонімом комерційної концесії, хоча ці поняття є досить схожими, але франчайзинг має свої специфічні ознаки, які відрізняють ці поняття [4,2-4]. Насамперед це те, що за договором франчайзингу надається ширший, порівняно з комерційною концесією, обсяг прав, тому що крім виключного права на продаж товарів, наданих виробником товару, він передбачає надання прав на об'єкти інтелектуальної власності, правоволодільцем яких він є.

Перші франчайзингові системи в Україні не створювалися національними підприємства, вони приходили із-за кордону. Подібно як в інших країнах, перші франчайзингові точки створювалися в межах відомих іноземних компаній. Перша франчайзингова точка на Україні почала працювати у 1993 році – в рамках міжнародної інформаційної системи Компас (Нідерланди); пізніше на ринку з'явився McDonald's . З часом і українські підприємці побачили переваги франчайзингового виду діяльності. Як результат, у 1999 році, у Києві було відкрито першу Українську франчайзингову точку – піцерія « Pizza Celentano » [8].

Для розвитку франчайзингу в Україні існує низка перепон: Нечітка нормативно-законодавча база, яка не регулює багато вищезгаданих питань, пов'язаних з франчайзингом; Проблеми фінансово-кредитного характеру; Відсутність необхідного інформаційного забезпечення; Недостатня обізнаність підприємств щодо можливостей і особливостей такого способу ведення бізнесу, як франчайзинг; Брак відповідних консультаційних структур [6,63].

Для вирішення проблем розвитку договору франчайзингу в Україні необхідно зміцнити законодавчу базу шляхом прийняття Закону України « Про франчайзинг», де передбачили переддоговірне регулювання відносин між франчайзером і франчайзі, особливості правового регулювання товарного, виробничого, ділового франчайзингів, доречно передбачити існування регіонального франчайзингу і франчайзингу, що розвивається.

Договір франчайзингу є достатньо новим інститутом в українському законодавстві, тому у підприємців постійно виникають проблеми неврегульованості франчайзингових відносин в законодавстві України.

Виникнення, формування та становлення франчайзингу як методу реалізації товарів та послуг і, відповідно договору франчайзингу як окремого виду договірної зобов'язання внаслідок чого зазначений метод реалізовувався, відбувалося протягом ХХ сторіччя. На кінець ХХ сторіччя цей договір набув широкого застосування як в розвинених країнах, так і в таких, що розвиваються, завдяки наявності підприємницьких переваг для обох сторін договору. Зазначені переваги є однією з основних підстав для застосування цього виду договорів як і в міжнародній, так і в внутрішній українській торгівлі.

Список використаних джерел:

1. Брагинський М.И., Витрянський В.В. Договорное право . – М.: «Статут»,2002. – Книга третья: Договоры о выполнении работ и оказании услуг. -1038 с.
2. Гражданское право. Учебник. Изд. 3-е, перераб. И доп./ Под ред.. А. П. Сергеева, Ю.К. Толстого. – М.: ПБОЮЛ Л.Рогожников, 2001. – Т.2. – 736 с.
3. Договірне право України. Особлива частина : навч. посіб./ Т.В. Бондар, О.В. Дзера та ін.. за ред. О.В. Дзери. – К.:Юрінком Інтер, 2009.- 1200 с.
4. Дмитришин В. С. Договір комерційної концесії та договір франчайзингу. Співвідношення понять та правова природа // Часопис Київського університету права – 2010. – №3.- С. 199-203.
5. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: У 2 т. – 3-є вид., перероб. І доп./ За ред. О. В. Дзери(кер.авт.кол), Н.С. Кузнецовой, В.В. Луця – К.: Юрінком Інтер, 2008. – Т. I. -1088 с.
6. Суховатий О.В. Особливості реалізації франчайзингу в Україні // Проблеми науки. – 2007. – №2. – С.62-64.
7. Франчайзинг в Украине. [Електронний ресурс]: Сайт Ассоциации франчайзингу. Режим доступу:<http://www/franchising/org/ua/>
8. Цірат Ганна Віталіївна. Договори франчайзингу: дисертація канд. юрид. Наук: 12.00.03 / Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – К.,2003

*Pysmenna O.P., Doctor of Law, associate professor,
Tymbaliuk T., student
Vinnitsa National Agrarian University*

COMPARISON OF PRACTICE OF APPLICATION OF AGREEMENT OF COMMERCIAL CONCESSION AND AGREEMENT OF FRANCHAYZINGU IS ON INTERNATIONAL AND NATIONAL LEVELS

The relevance of the topic chosen due to the fact that the current situation in Ukraine around the franchise relations are marked by high levels of conflict between the parties to this agreement. To date, the European legislation does not define franchising agreements as a separate contractual relationship.

The subject of a commercial concession is provision for use by one party to another set of exclusive rights. His subjects are recognized holder - the person who owns the complex of exclusive rights and the user - a person who gets the contract the right to use this complex. This agreement is bilateral, fixed-term or indefinite, for compensation.

In the end of the twentieth century, the treaty came into widespread use both in developed countries and those which are developing because of the business benefits to both parties.

Franchise Agreement has many advantages, which is the basis for the application of this type of contracts in international and Ukrainian in internal trade.

***Key words** franchising, the franchisor, commercial concession, subconcession, subfranchising, franchise.*

